

РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. Сливен, 25.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Радка Д. Дражева Първанова

Членове: Пламен Д. Стефанов
Симеон Ил. Светославов

при участието на секретаря Ивайла Т. Куманова Г.
в присъствието на прокурора Д. Г. Г.
като разгледа докладваното от Симеон Ил. Светославов Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20222200600477 по описа за 2022
година

Производството е по реда на чл. 313 и сл. от НПК.

Образувано е по въззивна жалба с вх. № 1080/01.06.2022 г. на подсъдимия М. В. Р.,
ЕГН *****, подадена чрез адв. А. Г. С., със съдебен адрес: ***, допълнена с жалба №
1423/27.07.2022 г., срещу невлязла в сила Присъда № 5/19.05.2022 г. по НОХД № 118/2021
г. на РС Котел.

В своята въззивна жалба подсъдимият е изложил доводи за неправилност на обжалваната присъда, тъй като била постановена при многобройни съществени процесуални нарушения, а той е невинен. Първоинстанционният съд извършил неправилна оценка на събраните доказателства, игнорирайки, напълно и без мотиви дадените от него обяснения, приемайки, че представляват защитна версия, без да ги провери. На стр. 4 от мотивите съдът неправилно интерпретирал обясненията му: „..... а в друго обяснение заявява, че го било страх майка му да не ги намери и да не стане беля“, тъй като такова изявление в този смисъл не е правил, а казал, че оставя вещите в стаята му, за да не ги види майка му. Тази неистина счита, че е поставена в основата на логическите и правни изводи на съда и това водило до тяхната неправилност. Показанията на полицейските служители били анализирани едностранно, единствено в подкрепа на обвинителната теза, като неговите доброволни действия по предаване на намерените вещи не били взети предвид. Не му бил известен друг случай, при който при доброволно предаване на намерени вещи предаващият да бъде

обвинен в държането им. Именно това демонстративно лошо отношение на полицията към него била причина за настоящото производство.

Посочва още, че съдът е съпоставил неговите обяснения с писмените изявления в протокола за доброволно предаване, които са направени преди образуване на наказателното производство, а те нямали доказателствена стойност, тъй като са направени преди да бъде привлечен в качеството на обвиняем. Съдът допуснал и процесуално нарушение, тъй като не предявил веществените доказателства на страните, които са отнети в полза на държавата. Подсъдимият счита, че фактическата обстановка е оста.ла непълна и е нарушено правото му на защита, като са отхвърлени исканията на защитата за установяване на относими към обвинението обстоятелства, а именно, че след изписването на подсъдимия на 16.02.2021 г. от едно отделение, УМБАЛ София Мед, веднага е бил приет на лечение в гастроентерологичното отделение на същата болница от 16.02 до 20-21.02. Не бил допуснат до разпит и свидетел, от показанията на който щяло да се установи невъзможността на подсъдимия самостоятелно да се придвижва от изписването му от болницата в София на 20 или 21.02.2021 г. до 10.03.2021 г., поради търпените от него силни травматични и следоперативни болки от поставените импланти в крака. Без никакви аргументи съдът пренебрегнал обясненията му относно личните възприятия на 08.02.2021 г., когато намерил процесните пневматична пушка и части от ловна пушка, както и счупването на крака на 09.02.2022 г.; невъзможността за самостоятелно придвижване поради силните болки до 10.03.2021 г. – датата на предаване на вещите с протоколи и липсата на опит и познания в областта на огнестрелните оръжия от негова стрА.. Това последно обстоятелство е и причината той да не разбере, че върху пневматичната пушка е оказано въздействие, както и че частите от ловната пушка са части от една и съща пушка и че предадените от него патрони са годни за стрелба. От показания на свид. Ц., К., С., С. С. и Г.Ж., служители на РУ на МВР Котел, се установило, че първо приклада от ловна пушка, а по-късно същия ден и другите части от ловната пушка, пневматична пушка и патроните са предадени доброволно от него. С това доброволно предаване подсъдимият счита, че е изпълнил свое законно задължение, като не е знаел, че предадените 3 броя части могат да се образуват в едно оръжие и че пневматичната пушка е преработена, и представлява огнестрелно оръжие.

Подсъдимият иска от настоящата съдебна инстанция да отмени обжалвА.та присъда и да бъде оправдан по повдигнатите обвинения.

В с. з. подсъдимият лично и чрез адв. С. поддържа въззивната жалба и направеното с нея искане и дава обяснения.

В с. з. защитникът иска обжалвА.та присъда да бъде отменена, а подзащитният □ да бъде оправдан по повдигнатото спрямо него обвинение. От фактическа стрА. счита, че безспорно се установило, че подсъдимият случайно е намерил вещите в чувал на 08.02.2021 г. в стопанско помещение в двора на имота, който обитава. Подсъдимият ги прибрал с чувала в жилището си с намерението да ги предаде на полицията, но на следващия ден – 09.02 счупил крака си и това наложило приемането му в болница в гр. София – УМБАЛ „София мед“, където оста.л за лечение до 21.02.2021 г. и едва след това се прибрал в дома

си до 10.03.2021 г., но без да го напуска, поради силните болки, и невъзможността да се придвижва. На 10.03.2021 г. го посетили полицейските служители за да го отведат за разпит по ДП в РУ МВР-Котел в качеството на пострадал. При влизането си полицейските служители видели, че е със счупен крак, но го принудили да отиде с тях на разпит, като единият полицаи видял опрян до стената приклад на ловна пушка и я взел със себе си. В управлението подсъдимият заявил, че имало и други части, след което ги предал. Защитникът счита, че безспорно подсъдимият е държал тези вещи към датата на 10.03.2021 г., но не бил налице субективният елемент на престъплението, тъй като нямал представа, че това са оръжия, годни да възпроизведат изстрел, както и че са оръжия по смисъла на ЗОВББ. Подсъдимият стрелял с въздушна пушка по стрелбища, но нямал техническо образование, не е ловец, не е боравил с такава пушка и възприел пневматичната пушка като въздушна. От външния вид не бил установил, че е преработена. За частите не знаел, че те са части на пушка и не бил опитвал да я сглобява, както и да стреля с нея. Служил в Българската армия на наборна военна служба през 2001-2002 г., но бил свързочник, поради което не бил обучаван да стреля с огнестрелно оръжие. Защитникът счита, че ако си стрелял с автомат, не означавало, че разбираш от ловна пушка, въздушна или различни оръжия. Подсъдимият отглеждал животни и нямал специални знания и умения за да установи тези обстоятелства. Патроните изсипал от чувала, но не им обърнал особено внимание и помислил, че представляват сувенирни патрони или гилзи, защото намирал такива паднали от ловджии, докато пасял животните по нивите. В своята реплика защитникът сочи, че разликата в теглото на патроните е само предположение, които не били достатъчни за виновността на подсъдимия.

В с. 3. подсъдимият поддържа казаното от своя защитник адв. С. от АК Сливен.

В с. 3. представителят на Окръжна прокуратура Сливен оспорва въззивната жалба и иска обжалваната присъда да бъде потвърдена. Представителят на държавното обвинение счита, че доводите на защитата не касаят реални факти, а служат единствено за оформяне на защитна теза, която обаче била неоснователна. Не били налице обстоятелства, които да изключат възможността на подсъдимия от 21.02 до 10.03.2021 г. да предаде оръжията, като например чрез позвъняване по телефона. Подсъдимият бил на наборна военна служба, където преди да бъде разпределен в съответното военно формирование, би следвало да е преминал 40 дни през обучителни центрове. Там военнослужещите са подлагани на обучение относно това какво представлява оръжието, основните му механизми, и то не само на оръжието, с което си служи, но и на други оръжия, вкл. ловни и боеприпасите за тях. Намерените боеприпаси напълно отговаряли по вид на намерените оръжия, т.е. подсъдимият не само е държал огнестрелни оръжия, но и точните боеприпаси за тях, които са могли да бъдат използвани. Ако едно лице имало досег до снаряжен патрон и гилза, можело да ги разграничи, поради значителна разлика в теглото. Ако подсъдимият действително намирал многократно гилзи, то логично е да е могъл да направи разликата с тези, които държи, като достигне до заключението, че съставляват снаряжени патрони.

В последната си дума подс. Р. желае да бъде отменена присъда и да бъде оправдан, тъй

като счел, че въпросните вещи са неупотребявани от много време, въздушната пушка приличала на такава, а частите не ги разглеждал или сглобявал, и не бил докосвал патроните. Според него полицаите трябвало да са казали, че са намерили на пода на стаята патроните. Нямамо как да определи дали са снарядени или гилзи, тъй като не ги пипал и не му било до това, заради счупването на крака.

Настоящата съдебна инстанция намира, че въззивната жалба е допустима, тъй като същата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирА. стрА., при наличие на правен интерес и срещу съдебен акт, който подлежи на обжалване по реда на глава XXI от НПК.

С оглед доводите и възраженията на страните, доказателствата по делото, преценени по отделно и в тяхната съвкупност, съдът прие за установеното следното:

С обжалвА.та присъда подсъдимият М. В. Р. е признат за виновен в това, че на 10.03.2021 г. в с. Медвен, общ. Котел, е държал огнестрелни оръжия – 1 пушка пневматична, неустановена марка, без сериен номер; 1 ловна пушка гладкоцевна със сериен № 227271, боеприпаси за огнестрелно оръжие – 2бр. патрони с калибър 12/70 и 2 бр. патрони калибър 22/ 5,6 X 15 мм, без да има за това надлежно разрешение, поради което на основание чл. 339, ал. 1 от НК му е наложено наказание ДВЕ ГОДИНИ лишаване от свобода, изтърпяването на което е отложено на основание чл. 66. ал. 1 от НК за ЧЕТИРИ години изпитателен срок.

Постановено е отнемане на веществените доказателства една пушка – 1 пушка пневматична, неустановена марка, без сериен; 1 ловна пушка гладкоцевна със сериен № 227271, намиращи се на съхранение в РУ МВР Котел, в полза на Държавата.

Подсъдимият е осъден на основание чл. 189, ал. 3 от НПК да заплати в полза на ОД на МВР сумата от 204,95 лв., представляваща разноски по ДП № 102/2021 г. на РУ на МВР Котел, и сумата от 166, 80 лв. в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС Котел, представляваща направени в хода на съдебното производство разноски.

За да достигне до тези крайни правни изводи първоинстанционният съд установил от фактическа стрА., че подсъдимият Р. от с. Медвен, общ. Котел, не притежава разрешително за носене на оръжие, а от показанията на свид. Стефан К., Петър Ц. и С.о С., които посетили дома му на 10.03.2021 г., за да изпълнят разпореждане за довеждане за разпит, се установило, че подсъдимият държи приклад от пушка в стаята си и заявил, че няма друга част от пушката. Свидетелите завели подс. Р. в РУ Котел за разпит по друго досъдебно производство, но след това провели и беседа с него, когато той заявил, че има и други част от пушката у тях. Свидетелите Г., С. и подсъдимия посетили дома на последния отново в същия ден, където подс. Р. доброволно предал остА.лите части от ловната пушка – цеви от ловна пушка успоредка, 12 калибър с две цеви с № 227271 и полуложа за ловна пушка № 227271, два броя ловни патрони 12 калибър, и 1 брой пневматична пушка едноцевка, дървен приклад с черно тиксо на спусъка, оборудвА. с оптически мерник „Метеор“ 4x32 и 2 бр. патрони 22 калибър с куршуми с кух връх. За предадените вещи са съставени протоколи за доброволно предаване на които подс. Р. изложил писмено изявление, че ги е закупил от

непознат търговец през 2017 г. за сумата в с. Жеравна.

От заключението на назначената първоначална и повторно съдебнобалистична експертиза се установило, че предадените части от ловна пушка са части от една ловна пушка, която представлява огнестрелно оръжие, технически неизправно, но годно да възпроизведе изстрели само с дясната цев. Пневматичната пушка е калибър 5,6 мм, с монтиран оптически прибор, като следствие на извършената преработка вече представлява огнестрелно оръжие, което е пригодно да възпроизведе изстрел с патрони 5,6 мм.

Първоинстанционният съд кредитирал показанията на свидетелите К., Ц., С., Г., Г. С. и Ж. Р.а, като логични, взаимнодопълващи се и в съответствие с остА.лия доказателствен материал. Същевременно приел, че обясненията на подсъдимия са негова защитна версия, които не са подкрепени, поради което не представлявали достоверно доказателствено средство. До този извод съдът достигнал тъй, като обясненията на подсъдимия относно огнестрелните оръжия не съответствала на изявленията му в протоколите за доброволно предаване, а и защото помежду си били вътрешнопротиворечиви. Съдът дал и пълна вяра на събраните по делото заключения и писмени доказателства, доколкото същите били събрани по реда на НПК.

Въз основа на тези фактически изводи и обстановка първоинстанционният съд приел, че подс. Р. е осъществил от обективна и субективна стрА. престъплението по чл. 339, ал. 1 от НК, затова, че на 10.03.2021 г. в с. Медвен, общ. Котел, държал огнестрелни оръжия – 1 пневматична пушка с неустановена марка, без сериен номер, и 1 ловна гладкоцевна пушка, със сериен № 227271, боеприпаси за огнестрелно оръжие и 2 бр. патрони с калибър 12/70 и 2 бр. патрони с калибър 22/5,6 x 15 мм, без да има надлежно разрешение. По делото било безспорно, че държаните оръжия представлявали огнестрелни оръжия по смисъла на чл. 4, ал. 2 от ЗОБВВПИ.

При определяне вида и размера на наказанието съдът взел предвид разпоредбата на чл. 54 от НК и наказанието, предвидено за съответното престъпление, както и че подс. Р. е осъждан 2 пъти, но бил на сравнително млада възраст, поради което определил наказание лишаване от свобода в неговия минимум от 2 години, което на основание чл. 66 от НК е отложил за изпитателен срок от 4 години, тъй като били налице предпоставките затова.

Настоящата въззивна инстанция не споделя съображенията на първоинстанционния съд в частта, с която е изградил фактическата обстановка въз основа на направените от подс. Р. в протоколите за доброволно предаване писмени изявления, както и цялостното дискредитиране на обясненията на подсъдимия дадени в съдебното производство. В остА.лата част въззивната инстанция споделя съображенията на първоинстанционния съд, считайки ги за обосновани, логични и почиващи на цялата събрА. по делото доказателствена съвкупност.

Писмените изявления, които подс. Р. е изложил в протоколите за доброволно предаване от 10.03.2021 г. нямат доказателствена стойност, тъй като същите не са събрани по реда на НПК, преди подс. Р. да бъде привлечен като обвиняем – този факт е настъпил

едва на 01.04.2021 г.

Относно обясненията на подсъдимия Р. въззивната инстанция намира, че те не са изцяло недостоверни, както е приел първоинстанционния съд. Обясненията на подсъдимия, че е намерил огнестрелните оръжия и боеприпаси на 08.02.2021 г. в найлонова торба, която била на тавА. в плевника, както и че е контузил крака си на следващия ден, което е наложило хоспитализирането му до 20.02.2021 г., едва след което се прибрал в дома си, където бил на легло до 10.03.2021 г., са достоверно доказателствено средство, доколкото същото допълва изградената фактическа обстановка и не са налице други доказателства и/или доказателствени средства, които да им противоречат. По същите съображения, достоверни са и обясненията, че е оставил оръжията и боеприпасите в стаята си, за да не ги види майка му, като не е искал да ги изхвърли, но е извадил от найлоновата торба частите, за да ги види какво представляват. Прикладът оставил до вратата, на около 50 см от двуцевната част, а другата пушка подпирал в края на стаята. Четирите патрона били увити с другия край на плата, в който бил увита първата пушка. Тях оставил на един стол до вратата, на който се подпирал.

Достоверни са и обясненията му, че именно подсъдимият е предал огнестрелните оръжия и боеприпаси, тъй като се подкрепят от остА.лите доказателствени средства – показания и протоколи за доброволно предаване.

Обяснението, че същият е служил в Българската армия като свързочник също следва да бъдат кредитирани като достоверно доказателствено средство, тъй като се подкрепя от със събраните от въззивната инстанция писмени доказателства – справка от Военно окръжие гр. Сливен.

От справката се установява, че подс. Р. е служил наборна военна служба от 27.06.2001 г. до 27.03.2022 г. и се води на военен отчет във Военно окръжие втора степен – Сливен, и притежава военна отчетна специалност „радио телеграфист“, военно звание „ефрейтор – 1-ви клас“.

В остА.лата част обясненията на подс. Р. действително представляват негова защитна теза, която е изолирА. от доказателствения материал /медицинска документация и показанията на свидетели/ и противоречи на собствените му обяснения, особено относно деня на намирането на оръжията – посочвайки в следствие, че ги е намерил през март месец, и незнанието, че държи огнестрелните оръжия и боеприпаси. Видно от събрА.та медицинска документация е, че подс. Р. е хоспитализиран през февруари месец, след което е бил на легло в домашни условия до откРИ.ето му на 10.03.2022 г. от свидетелите, поради което би могъл да намери оръжията единствено преди хоспитализирането му, в който смисъл са и първите му обяснения на които въззивната инстанция вярва. Тезата, че не е знаел, че държи огнестрелни оръжия и боеприпаси противоречи на факта, който следва от обясненията му, че е намерил същите в найлонова торба, а при предаването те са били в стаята му разпръснати, т.е. подсъдимият е успял да прегледа намерените вещи и да ги разграничи една от друга, поради това, че е бил военнослужещ. Този последен факт, означава, че той знае какво представляват огнестрелните оръжия и боеприпаси, не само на

външен вид, но и техните вътрешни механизми. Така, житейски логично е, с оглед изминалото време от намирането до предаването на вещите и военната специалност, която е заемал, подс. Р. да е осъзнал, че държи повече от месец огнестрелни оръжия и боеприпаси. В допълнение следва да бъде посочено, че предадените боеприпаси съответстват на намерените огнестрелни оръжия, с които са възпроизведени изстрели без задръжки. Пред свидетелите първоначално е отрекъл да държи други части от пушка, а след това ги е предал, като това му добросъвестно съдействие също ясно показва знанието, че е държал за себе си огнестрелни оръжия и боеприпаси, за които пред съда е обяснил, че не иска да ги изхвърли. Обясненията, че не е пипал боеприпасите и огнестрелните оръжия, с оглед на собствените му обяснения и другите доказателствени средства, относно това къде точно е оставил частите от ловната пушка, преправената пневматичната пушка и боеприпасите, също представляват негова защитна теза, която не може да бъде взета предвид.

Нещо повече, пред въззивната инстанция подс. Р. дава допълнителни обяснения от които се установява, че е разгледал ловната пушка, когато я намерил, но не бил я пробвал и сглобявал. При първото си влизане в стаята му полицаите видели едната част от разглобената пушка, а в районното управление подсъдимият заявил, че има и други части, като след това отишли у тях и той ги предал доброволно, без те да ровят. Фактическият довод на подсъдимия, че полицаите би следвало да са видели другите части и да са казали къде са намерили патроните, е неоснователен, тъй като на пръв поглед е бил видим само приклада, а всички части от ловната пушка, 1 бр. пневматична пушка и четири броя патрони, са предадени доброволно от самия подсъдим, поради което свидетелите не биха могли да възпроизведат нещо, което не са направили лично или възприели по друг начин.

Въззивната инстанция дава вяра на обясненията на подс. Р., с изключение на частите, с които заявява, че не знае определени характеристични данни на ловната пушка и излага съждения относно това каква счита, че е преправената пневматичната пушка, както и относно първото идване на полицаите. В тези части обясненията не могат да бъдат кредитирани, тъй като се основават на незнание относно ирелевантни факти, предположения и изводи на подсъдимия, а не на лично възприети факти. Начина на влизане на полицаите в конкретния случай е също ирелевантно обстоятелство.

При предявяване на веществените доказателства подс. Р. обяснява също, че това са пушките, които е намерил, като не бил обърнал внимание на повредата на пневматичната пушка. Тези обяснения напълно кореспондират с предходните и доказателствения материал, поради което няма пречка да бъдат кредитирани. Относно това, че не е разглеждал патроните обясненията не могат да бъдат кредитирани, доколкото при намирането им, той е оставил същите на стол в стаята си, т.е. фактически е видял същите преди да ги остави на стола си, виждал е такива и преди, като с оглед на факта че е бил военно служещ, то същият е съзнавал какво представляват.

Въззивната инстанция намира, че към фактическата обстановка е относимо и казаното от вещото лице Великов в с. 3. пред първата инстанция, а именно, че пневматичната пушка, китайски производство, без номер, в следствие на преработката е техническа неизправна, но

и същевременно е превърната в огнестрелно оръжие, което е годно да произвежда изстрели. Промяната се изразявала в това, че там, където се намират буталата, е направена допълнителна игла, която удряла периферно разположеното възпламеняване на патроните 5,6 мм. Тези патрони се продавали в магазина и се ползвали за спортна стрелба. Само при отваряването било видимо, че пушката е преработена, макар, че било видимо, че отворът е по-голям. Дори и цивилна лица, които били технически запознати, могли да го забележат, заради направения отвор. По пневматичната пушка нямало ръждясвания, за да се приеме, че преработката е направена отдавна във времето, но не било възможно да посочи кога точно е направено.

Тези допълнителни разяснения освен относими към предмета на деянието, имат значение и за субективната стрА. на престъплението, и не са налице доказателства, които да противоречат на тези допълнителни изявления, поради което въззивната инстанция им дава пълна вяра.

При така установеното от фактическа стрА., настоящата въззивна инстанция достигна до следните правни изводи:

Повдигнатото спрямо подс. Р. обвинение е за извършено престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК, което е на просто извършване и е типично продължено престъпление, което се осъществява с едно деяние, трайно и непрекъснато в определен период от време.

Изпълнителното деяние на престъплението по чл. 339, ал. 1 от НК – държане, на посочените в разпоредбата вещи, се изразява в установяване на фактическа власт върху същите от дееца, без надлежно разрешение. "Държането" като форма на изпълнителното деяние по чл. 339, ал. 1 от НК, не означава единствено и само непрекъснат физически контакт на дееца с предмета на престъплението, а съвкупността от действия, при които възможността за упражняване на фактическата власт не е прекъсната, дори и деецът да не се намира в непосредствен контакт с вещите. Наличието на намерение за предаване на намерените вещи не е елемент от фактическия състав и не изключва обществената опасност на деянието.

В конкретния случай, от обективна стрА. безспорно се установи от обясненията на подс. Р., свидетелските показания, медицинската документация и заключението на назначената експертиза, че подс. Р. е осъществил изпълнително деяние „държане“ в периода от 08.02.2021 г. до 10.03.2021 г. на 1 бр. преработена пневматична пушка, 1 бр. ловна пушка и четири броя боеприпаси в собствената му стая, които по смисъла на чл. 4, ал. 2 от ЗОБВВПИ съставляват огнестрелни оръжия и боеприпаси. С факта на държане от обективна стрА. деянието е осъществено.

Подсъдимият Р. е наказателно отговорно лице, попадащо в кръга на лицата, които могат да извършват престъплението по чл. 339, ал. 1 от НК.

От субективна стрА. подс. Р. е извършил деянието с пряк умишъл, съзнавайки, че трайно държи огнестрелни оръжия и боеприпаси, за които е необходимо надлежно разрешение. Подсъдимият е продължил държането на огнестрелните оръжия, като не е имал

намерението да ги предаде, което е видно от обясненията, които е депозирал пред първата инстанция, а именно, че не е искал да ги изхвърли. За същия е било обективно възможно да осъществи контакт и да предаде вещите до предаването им на 10.03.2021 г. Фактът, че същият е бил хоспитализиран, а от 21.02.2021 г. се е прибрал в дома си, не изключват възможността да съобщи на надлежните органи за намерените огнестрелни оръжия и вещи. Съзнанието, че намерените вещи съставляват боеприпаси и огнестрелни оръжия, следва от фактите, че подс. Р. е разгледал съдържанието на намерения найлоновия чувал, разпределяйки на различни места частите от ловната пушка, преработената пневматична пушка и боеприпасите. Оставил е същите за съхранение в стаята му, укривайки ги от майка му, защото именно е съзнавал, че са опасни и това е щяло да я притесни. В тази връзка следва да бъдат добавени и фактите, че подс. Р. е бил военнослужещ, като независимо от длъжността си, той е обучен да разпознава и ползва различни огнестрелни оръжия и боеприпаси. Също така с предадените четири броя боеприпаси са възпроизведени изстрели с ловната пушка и преработената пневматична пушка без задръжки, т.е. те са напълно предвидени и запазени за двете оръжия. Предвид горното, защитната теза на подс. Р., че е невинен, тъй като не е съзнавал, че намерените оръжия са огнестрелни, а патроните боеприпаси, е неоснователна, тъй като всички факти в своята взаимна връзка обуславят точно обратния извод, който е единственият възможен извод, а именно, че подс. Р. целенасочено е държал намерените огнестрелни оръжия и боеприпаси, въпреки ясното съзнание, че съставляват огнестрелни оръжия, за които е необходимо надлежно разрешение, което той не притежава.

Настоящата въззивна инстанция, въпреки различията и допълненията на фактическата обстановка, частичните различия в правните изводи, с тези на първоинстанционния съд, намира, че несъмнено подс. Р. е осъществил от обективна и субективна страна престъплението по чл. 339, ал. 1 от НК, поради това, че на 10.03.2021 г. в с. Медвен, община Котел е държал огнестрелни оръжия – 1бр. пневматична пушка, с неустановена марка, без сериен номер, и ловна пушка, гладкоцевна, със сериен номер № 227271, и боеприпаси за огнестрелно оръжие – 2б. патрони с калибър 12/70 и 2бр. патрони с калибър 22/5,6 x 15мм, без надлежно за това разрешение.

Първоинстанционният съд е констатирал, че за престъплението по чл. 339, ал. 1 от НК се предвижда наказание лишаване от свобода от 2 до 8 години и е определил за извършеното от подс. Р. престъпление наказание лишаване от свобода в неговия минимум, отчитайки сравнително младата възраст на подсъдимия и неговото съдебно минало. Въззивната инстанция не споделя извода, че сравнително младата възраст на подсъдимия е смекчаващо вината обстоятелство, тъй като същият е роден пред 1981 г., т. е. възрастта му е средна, но не и сравнително млада. Смекчаващо вината обстоятелство в случая е оказаното от него съдействие в хода на разследването, като то е достатъчно значително да обуслови наказание към неговия минимум, но не и абсолютен такъв. Въпреки това несъгласие с първия съд, настоящият съдебен състав не може да измени наложеното наказание и да определи по-тежко, тъй като не е подаден протест, който да дерогира забрА.та “reformation in peius”.

Не се констатира нарушение относно приложението на чл. 66 от НК.

При изпълнение на задълженията по чл. 313 и чл. 341 от НПК, въззивният съд не констатира допуснати от първия съд съществени процесуални нарушения, които да обусловят отмяна на обжалваната присъда. Ето защо, обжалваната присъда следва да бъде потвърдена като правилна, тъй като не са налице основанията за нейната отмяна или изменение.

Ръководен от горното и на основание чл. 334, т. 6 и чл. 338 от НПК, Сливенският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 5/19.05.2022 г. по НОХД № 118/2021 г. на РС Котел.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____